

газихме, доря додимъ у тогози нашъ братъ. Ний додохме у тогози нашъ братъ, разбудихми го, раздигнахме го, рѣкохме; ще ни сърди, ще ни бие, ще ни гади, той не ни би, не ни гади, нъ като ни видѣ, радомъ се зарадва, скочи, та ни посрѣшна, натоци ни ведро вино, че запретна златни скути, бѣли рѣкави, че ни дари добра дарба, превитъ кравай, на кравай кръстъ дукато. Туй дукато ако е сребро, на тогוזъ нашъ брата, сребро му се ляло и приляло презъ прага му въ къщата му, като ледъ подъ воденица на Ивановъ-денъ. Пъкъ ако е медно туй дукатце, медни му лѣжички, медни му панички, медни му момченци, момченца като звѣнченца. Аминъ!

(Подава се кравай отъ домовладиката на благословника (Стананица), който като приеме кравай нарича :)

Този кравай, чийто рѣцъ сѣ го вили и превивали, нека се чуе и прочуе въ деветъ села въ десето; да го калесватъ да кръщава, да вѣнчява; да се задига, като царска тежка войска по нѣмска земя. За този кравай, колкото сѣ зрънца на воденицата подъ камака притрили, на тозъ нашъ брата, толкози му кръстци на нива: